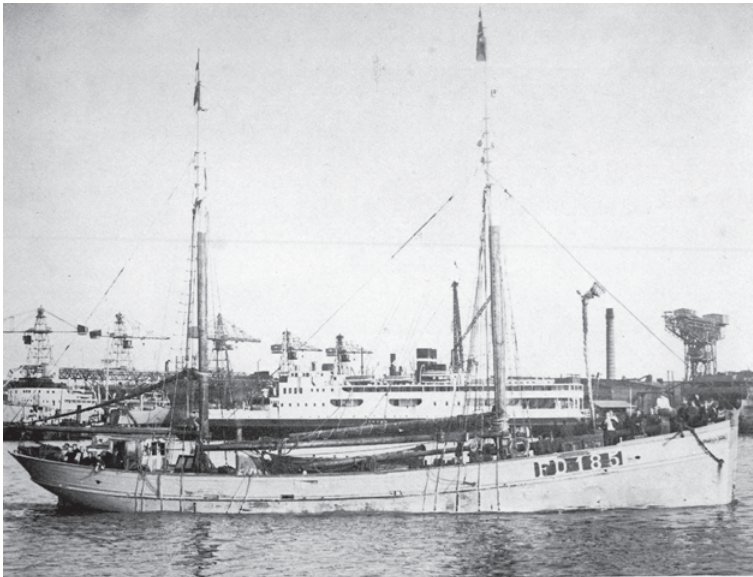

Óli Jacobsen

olijacobsen@olivant.fo

Kyrjasteinur var eitt framúr skip

Alfred og Thomasia á krúndiamantbrúdleypsdegunum í 2004. Aftanfyri børnini Henry, Amalier og Sigríð

Tað var so nógv hýsa at fáa á Funningsfirði. So vit settu ofta línu, og hetta var eisini eitt gott ískoyti. Hýsan varð hongd upp at ræsa og turka. Hetta var serliga um adventini. Vit kundu fáa upp til 1.000 fiskar á línuni. Tað kundi vera nokk so fitt av hvítingi uppi í.

Bátin, vit brúktu, hevði Sjúrdur vunnið á lutaseðli fyri sjúkrakassan í Oyndarfirði. Hann keypti páhangara, og var hetta ein góður lætti.

Eg plagdi eisini at ísa hýsu við kava í tunnu. Tá kundi hon halda sær leingi feska, og vit kundu hava hana til døgurða.

Eisini fingi vit toskarhøvd frá Kjølbro. Tá ið uppløga var hjá okkum vóru boð send til Klaksvíkar eftir toskarhøvdum, og tað lá væl fyri at fáa tey flutt til Elduvíkar við Pride.

Fór at arbeiða telefon

Fyrsta telefonstøðin í Elduvík var hjá abba mínum Antines á Dunganum. Eg kom at arbeiða telefon við linjuarbeiði fyrst í 40-unum. Fyrstu tíðina var tað saman við pápabeiggjanum, Johan. Treytirnar vóru góðar. Um farið var út um bøgardarnar, so fekkst løn fyri dagin. Tað munaði so væl í húsarhaldinum.

Tað vóru nógv minniligar ferðir. Eg minnst eina ferð eg fór til Gjáar, har Sofus Debes hevði telefonina. Har var okkurt ólag komið á. Tað var so langt at ganga. Eg bleiv fórdur frá Nesinum yvir í Forna, so var gingið restina av vegnum. Hesin feilurin hevði verið á støðini í Elduvík stutt frammundan, so eg visti hvussu hetta skuldi greiðast. Tað var ein kontrafjødur inni í einum kasti. Eg kom so til Gjáar og fór inn. Eg fekk mær reiðskap úr taskuni, skrúvaði skjótt saman aftur, og tá ringdi aftur. Tá segði Sofus, hann plagdi at vera so stuttligur. “Tú er tann besti installatørur, sum hevur verið inni hjá mær.” Og so kom tjógvíð á bordið! Annars hevði mamma tænt har, so vit kendust væl.

Tað var ofta, at eg mátti ganga frá Elduvík til Funningsfjørð og so til Funnings. Tað sama var tá ið farast skuldi til Fuglafjarðar. Tá skuldi farast um upp Skarðið og hyggjast skuldi at linjunum allan vegin til Fuglafjarðar. Hetta var serliga stríggið, tá ið kavi var. Serliga líðin var trupul at koma ígjøgnum. Tá kundi loypa viðhvørt. Men eina ferð varð eg kløkkur av gróti, ið leyp í líðini. Eg kom úr Oyndarfirði og kom framvið skarið við Kelduna Vígda. Tá leyp grót bæði frammanfyri og aftanfyri, so eg stóð mitt í lopinum.

Dóttir mín Sigríð var við mær. Tað var ein av fáu ferðunum eg havi verið kløkkur í líðini, og ofta havi eg gingið tann vegin.

Eina aðru ferð kundi verið galin endi. Tað var hålt í líðini, og eg fór á glið. Tað eydnaðist mær at fáa stýrt ímóti einum steini, har eg steðgaði. Hevði tað ikki eydnast hevði eg farið beint útav.

Ein tryggja um vikuna var fyri matin

Tað vóru fyra bøndur í Elduvík. 32 merkur hoyrdu til bygdina. Vit áttu sjálvi eina hálva mørk. So vit høvdu nóg mikið av kjóti. Ullin varð gjørd til skipstroyggjur. Eg fór klokkan seks um morgnarnar upp at spinna. Konan mín bant. Fekk mann eina tryggju um vikuna, so var tað fyri matin. Hetta var ein góð hjálp til húsarhaldið.

Vit áttu einar 20 seyðir, so kjøt var eisini nóg mikið av.

Kúgv var eisini í kjallaranum. Vit høvdu hálva kúgv at byrja við saman við Dánjal Jákup Garðshorn. Men so fekk eg mær gerði. Tá kundi eg fáa eina heila kúgv og ungneyt eisini. Men so fór hetta alt, og nú er eingin kúgv í Elduvík.

Vit høvdu eitt stórt loft, sum ikki var innrættað. Her lá væl fyri at goyma epli. Fólk komu at biðja um at leggja seteplini á loftið. Fjalir vóru nýttar sum skilarúm fyri at halda skil á, hvør ið átti hvørji epli.

Minur í Elduvík

Sum í nógvum bygdum merktist seinni heimsbardagi í Elduvík við minum. Tað komu tvær minur uppá land í Elduvík. Onnur kom beint niðanfyri húsini hjá okkum, umleið 50 metur frá húsinum. Minan brast, og syllin fór útav grundini og fór í helvt. Tað vóru fáir rútar eftir í øllum húsinum. Kaminan brotnaði og takið oyðilegðist. Ikki fekk eg nógv endurgjald, tað blivu 60 krónur. Eg haldi ikki tað var fyri glasið.

Tíbetur var eingin inni. Vit vóru í Funningsfirði tá. Bresturin var so hvøllur, at hann hoyrdist væl inn hagar. Tað hevði ikki verið gott at verið inni.

Eina náttina, tá vit vóru í einum húsum hagar vit vóru rýmd fyri minum, tá var ein heilt stórirur steinur komin oman av fjallinum, og hann var steðgaður uppi á bakkanum omanfyri hetta húsið. Tá restaði ikki nógv í. Hevði hann komið eitt vet longur kom hann beint gjøgnum húsið.

Fiskaturking og útróður

Sum fyrr nevnt var fitt av fiskarbeiði í Elduvík. Tað kom fiskur higar at verða turkaður. Tað var Jákup Garðshorn sum tók ímóti fiski frá Kjølbro. Tá var í hvussu er meira sól um summarið enn tað er nú. Kvikk, ein motorbátur, plagdi at koma við fiskinum. Fiskurin var fyrst vaskaður og so turkaður. Kom brim máttu vit koyra stakkarnar inn í kjallaran hjá okkum. Tá ið tað kyrraði máttu fiskurin berast oman aftur í fjøruna.

Jákup Haraldsen plagdi eisini at senda fisk til Elduvíkar at turka.

Ein motorbátur hevur hoyrt til í Elduvík, og var hetta Árnasker. Tá var ætlanin at fara at salta fisk í íshúsinum í bygdini. Men nú vóru aðrar tíðir. Teir komu úr Havn at sýna húsið, men teir góðkendu tað ikki. So fall hetta fyri bakka.

Tað hava her verið upp til 3 bátar, sum egndu í Funningsfirði. Men alt var so tvørligt, so bátarnir vórðu seldir.

Mangt løgið hevur verið. Ein ferð, tað var áðrenn mína tíð, funnu teir ein bát úti á havinum. Abbi brúkti hann sum lossibát. Hetta var eitt áttamannafar, og hann stóð í støðni í Elduvík. Tað var eingin, sum segði seg at eiga hann. Men ein dagin um summarið í finasta veðri, tá bleiv báturin burtur. Hann kom ongantíð aftur.

Vit fingi tveir dreingir og eina gentu. Amalier, Henry og Sigríð. Amalier doyði fyrr í ár. Níggju eru abbabørnini.

Dóttirin Sigríð sigur, at pápin altíð hevur verið í parti við tey, sum ikki vóru væl fyri. Men hann hevur jú roynt tað sjálvur!

Tað var hugnaligt at fáa hetta prátið við Alfred, sum kundi geva

sítt íkast til søguna hjá føroyingum. Hann er eitt av teimum ja-ligu menniskjunum, sum ger alt so nógv lættari. Lívið var ikki bert ein dansur á rósum, men kortini kom væl burtur úr.

Komandi partur

Í komandi Miðviku verður frásøgn frá Fíu Davidsen, mest kend úr Mykinesi

Gjógvin í Elduvík, har teir saltaðu sild